

NS-Kampskrig

#223

11 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Kommando og lydighed

Ord til Hitlers soldater

Del 9

Folkeligt fællesskab

Du kender kolonierne af små haver i udkanten af store byer - deltagelse i fædrelandet, glæden over de blomstrende blomster og væksten af praktiske planter på dette stykke lejet jord. Man skulle tro, at et fællesskab, båret af et dybere formål, i det mindste her ville blive bekræftet. Vi har næsten glemt, hvor dårligt fællesskabet så ud for bare nogle få år siden. Der var en høstfest, men den bar ikke altid præg af vores fællesskab.

Jeg husker afslutningen på sådan en festival. De farverige lys blev slukket. En sidste latter lød, og så spillede en sent ankommet musiker ud i den stille nat: "Deutschland über alles! - Hvilket mod!

Otto Skorzeny

Tyskland var blevet en dårlig smag i Tyskland. Rasende mænd rasede. De følte sig "provokeret". Et par toner fra den tyske nationalsang betød en krigserklæring for dem. Elendighed omgav folket, og elendighed omgav Tyskland. Tyskland stod foran sin dødstime. De tyske hjerter var blevet fortæret af de politiske partiers skævhed. Lighed for alle med et menneskeligt ansigt blev prædikeret, men en smadrede sin brors kranie! De mænd, der stod ved maskinerne i løbet af arbejdsdagen, følte ingen glæde ved hammernes sving og de roterende tandhjul. De sang ikke andet end det dybe hads sang.

Disse mænd så ikke sig selv som maskinernes herrer, men snarere som deres tjenere. I dem var der ingen stolthed over, at det var dem, der formede det stærke stål, snarere styrede tandhjulene mændene, fordi mændene ikke styrede sig selv. De havde fortabt sig i tanker, der flød over i had, had mod det tyske folk og mod maskinerne, som faktisk kun havde til formål at tjene menneskene.

Det tyske liv har ændret sig meget siden da! På så kort tid! Lad os aldrig glemme det, så vi ikke synder mod det, der er blevet, og igen bringer det i fare! Over teknologien står det tyske menneske. De tyske mænd er dog blevet kammerater. De er herrer over maskinerne og føler igen glæde ved de glødende knibtænger. De ved nu: De kommanderer med herrene, og resultatet af disse kommandoer og maskinernes lydighed tjener ikke kun én forretningsmand, men hele den tyske nation.

For et par år siden troede man, at maskinerne - eller udførelsen af en opgave - var virksomheden. Maskiner alene og arbejde alene er stadig ikke virksomheden! Virksomheden skabes gennem et fællesskab af ledere og medarbejdere. Den repræsenterer harmonien mellem ånd, kreativitet og materialer. Kløgtige overvejelser og dygtige hænder former råmaterialerne og skaber produkter, som sælgeren bringer til markedet. Virksomheden har dog en sjæl, et levende formål, som er højere end blot at producere produkter og sælge dem med fortjeneste.

Hitler-soldater, I står nu i virksomhederne, uanset om det er motorernes brøl, der omgiver jer, eller om det er stilheden på kontoret. Det er op til jer, at det ikke kun er hjerner og hænder, der skaber, men også skabernes hjerter, at alle har kærlighed til deres arbejde, og at arbejdsglæden bliver gjort let. Det handler ikke om en kedelig ensartethed, men om at alles værdi bliver anerkendt. For alle er lige vigtige. Men ingen skal optræde som vigtigere, for så ødelægger man den andens glæde og tro. Generaldirektøren er vigtig. Rengøringsdamen er også vigtig, så han har en ren arbejdsplads.

Virksomhed efter virksomhed, store og små, fabrikker og arbejdspladser i hjemmet, alle producerer de fællesskabet af kreative tyskere og enheden af levevilkår for alle. Denne enhed vokser til et Tyskland, der tilhører disse kreative mennesker, og hvor der ikke er plads til mennesker, der kun tager. Det vokser ind i det tyske folk. Den enkelte skal ikke bare høre om dette. Han skal opleve og forstå det. Han forstår det bedst gennem gerningen. Du, Hitler-soldat, er gerningen! Du skal *leve som et eksempel* på dette fællesskab for de folkelige kammerater! De, der tror, at de kan udføre deres opgave gennem store ord og skuespil, er ikke Hitler-soldater. Se på deres mund og deres fingre! De smadrer det, Hitler byggede, de sårer sjælene hos dem, vi kæmper for, og som vi ikke må miste. Alle tyskere tilhører os. Det afhænger af hver eneste mand og kvinde.

Ingen af os tilhører kun sig selv. Vi tilhører også hinanden, det vidste vi bare ikke før. Vi hører alle sammen til den anden, ligesom den anden hører til os. Modstand og at stå ved siden af hjælper ikke. Vi hører alle sammen sammen, selv om vi går forbi hinanden tusind gange på gaden uden at hilse. Vi er bundet af fællesskabet, uanset om vi afviser eller bekræfter det.

Ja, det binder os sammen selv på den sidste rejse. Hvis dette fællesskab dør, dør folket. Vi bøjer os ofte for denne tvang uden at være klar over det. Men det er en skam, at vi ikke altid er bevidste om dette fællesskab - lever det, oplever det og bekræfter det med glæde.

Tænk lige over det: Ville en af os overhovedet få et glas vand, hvis ikke andre folkekammerater havde bygget rør, andre lagt dem, andre bemandet pumpestationen, så man bare skal dreje på et håndtag? Overvejer du ved morgenmaden, at brødet har en lang vej bag sig? At en ukendt folkekammerat vippede jorden og plantede frøet, at man skar hveden og bragte høsten hjem, at man bagte melet til brød? Du kunne ikke gå tørskoet hjem, hvis ikke andre havde lagt sten efter sten til fortovet, og andre igen havde skabt et afløbssystem til regnvandet. Hvem har produceret vores tøj, hvem har bygget jernbanesystemet til at betjene dig? I en menneskemængde møder du dem, der har bygget dit hjem. Du genkender dem ikke og hilser ikke på dem. Du nyder at læse en bog, som opløfter dig og hjælper dig med at udvide dit perspektiv. Tænker du også på den person, der skrev den til dig i lange nætter? Eller på de håndværkere, der har trykt og indbundet den? Kan du selv bygge en telefon, som du kan bruge med sikkerhed? Hvem ringer du til, når du er i nød ved en elskedes sygeseng? Du ringer til en læge, en folkekammerat og dermed endnu en. Altid og overalt finder du tavse vidner, som andre skaber for dig, så

mange, at du ikke engang kan opfatte dem. Hele din eksistens afhænger af dem. Vid, at du må ophøre med at eksistere, hvis dine folkekammerater ophører med at skabe for dig! Ingen af os kan trække sig ud af dette bånd, ikke engang den mest stædige enspænder.

Vi ønsker at gøre i det mindste en beskeden indsats for at blive bevidste om dette bånd og bidrage med vores kærlighed og loyalitet, så det bliver en harmoni mellem hjerterne. Arbejde og materialer er ellers kolde og glædesløse. Så vi står ved vores arbejde og i vores folk med vores flid og vores kærlighed. Det er ikke længere svært for os at øve os i at tage hensyn til andre. Det bliver let for os at afvise alt, hvad der kan såre andre.

Det tyske folkefællesskab er noget andet end opfyldelsen af de marxistiske drømme om lighed. Vores fællesskab er baseret på blodets bånd, på et folkeligt fællesskab. Men det er utænkeligt, at alle individer bliver personlige venner. Egenskaberne og evnerne er gudskelov forskellige for alle. En er mere avanceret på det intellektuelle område, og en anden har dygtige hænder. Violinspilleren kan ikke køre en ølbil, og håndværkeren kan ikke blive senatsformand. Kravene til et erhverv øger kravene til uddannelse. Intellektuel uddannelse kræver større midler, som mange må skrabe sammen under sult. Det er retfærdigt, at en dommer får en større løn end sin maskinskriver, for han havde ingen indkomst i lang tid, mens maskinskriveren allerede havde det. Generaldirektøren skal - han skal - klæde sig anderledes end sin kontorist. Han må - han skal - kunne deltage i en kulturkreds, der svarer til hans intellektuelle niveau.

Det skader ikke folkefællesskabet, hvis en smoking bæres til en formel lejlighed, hvis reglerne ikke kræver en uniform. Men det forstyrrer det folkelige fællesskab, hvis vi kritiserer den folkelige kammerat i smoking. Det underminerer det folkelige fællesskab, hvis vi kritiserer og misunder personen med en højere løn. Vi bør gøre en større indsats for at se nærmere på og forstå den anden, for han har også sine bekymringer. Det ligger i vores hænder at lære vores dreng arbejdsomhed og ambition, så han bliver dygtig og kan tjene mere.

Nej, forskelle i rang, klasse og intellektuelle interesser er ikke en hindring for det folkelige fællesskab; de er en nødvendighed. Det, der er konstruktivt, og som skal deles, er klarheden i holdning og karakter og forståelsen for den anden, enhver mands og kvindes stolthed over at være medlem af den tyske enhed. Arbejde forædler, hvis det er ærligt. Derfor er det forkert for nogen at sige: "Jeg er 'kun' en arbejder!" Han nedværdiger sig selv. I det folkelige fæl-

lesskab er der ikke noget "kun". Hvis en rigtigt tænkende gaderenser udfører sit arbejde trofast og samvittighedsfuldt, så udfører han en ædel tjeneste for nationen. Denne mand står uendeligt meget højere end en eller anden dignitar med karakter af en slyngel gør.

Dette bør dog hverken forhindre smoking eller murerforklæde. Hver enkelt folkekammerats hjerte skal være varmt for den anden. Alt andet følger naturligt. Så er der ingen, der sulter eller fryser uden egen skyld, mens andre lever i luksus uden at have gjort sig fortjent til det.

Hitler-mænd, vi voksede fra vores dannelse - og gennem vores opgaver - ind i folkefællesskabet. Det er op til os at forme dette fællesskab og uforgængeligt forankre dets fundament, nemlig retfærdigheden. Som vi er, vil de andre også være. Vi skal alle opfylde det højeste formål, at tjene Tyskland med al vores styrke. Det afhænger af tjeneste alene. At tjene penge er kun et middel til at nå målet. Slutningen og målet er dog at tjene folket og fædrelandet. Det er sådan, vi opfatter det tyske folks fællesskab. Det er sådan, vi opfatter Tyskland. Det er op til os at sørge for, at folk aldrig mere bander, fordi en trompetist spiller: "Deutschland über alles!"

Bæring - Pligt - Fædreland

De fleste tyskere har gennemgået soldaternes skoler. Det er overflødigt at komme med bemærkninger om den ydre holdning. Hver eneste af os, ja, selv hvert eneste tyske barn ved, at en soldat går oprejst. Alle ved, at en retskaffen mand med karakter sætter sin fod fast på jorden i modsætning til dem, der træder let. For os er den tyske mands selvsikre fremtoning naturlig. Denne holdning, som vi især forventer af ledere, er ikke andet end et udtryk for en indre modenhed.

Uddannelse i retning af denne modenhed er vigtig. Men den er ikke alene afgørende. Der skal nemlig allerede være noget til stede, som uddannelsen kan bygge videre på, og som der kan formes en bestemt form ud fra, så holdning og handling svarer til hinanden. Forudsætningen er den moralske lov i os, følelsen af ansvar og begrebet pligt.

Hvis disse værdier ikke findes i os, så er vores angiveligt gode ydre fremtoning ikke andet end et kostume eller en maske. En udstillet, fin tilbageholdenhed skal skelnes fra hulhed ved, at afstanden til trivialitet ikke kun opretholdes, men at den opretholdes for at beskytte det, der er vigtigt.

Begrebet pligt bliver ofte misbrugt. Vi overrasker ofte os selv ved at sige til os selv - lad os åbent indrømme det - at vi vil undgå en pligt, ved at vi barrikaderer os bag pligtbegrebet. Det sker i livet, at vi af og til er trætte, at vi er irriterede, skuffede eller endda forbitrede. Så hører vi det billige udtryk: "Jeg gør min pligt, og alt andet er ligegyldigt for mig. Lad dem gøre, hvad de vil! Jeg vil ikke bekymre mig om noget andet!"

Den, der siger det, er nået til det punkt, hvor man begynder at glemme sin pligt. "Alt andet er ligegyldigt for mig!" Kapitulation? "Jeg vil ikke bekymre mig om noget andet!" Nægtelse af tjeneste, fejhed, desertering? Giv ikke efter, kammerater! Har du måske selv forårsaget din forværring? Er du måske med rette blevet ført tilbage til grænserne for din formåen? Er "den anden" måske i virkeligheden bedre end dig? Forsøger du måske stædigt at løbe gennem en mur med hovedet først uden at være opmærksom på, hvad du ødelægger? Eller har du manglet indsigt og gjort et muldvarpeskud til et bjerg? Har du gjort dig fortjent til det, du har fået, og er din holdning uretfærdig?

Lad os dog antage, at den anden side faktisk gav anledning til din bitterhed. Var chefen i dårligt humør? Naturligvis trækker vi bare på skuldrene og går vores vej. Gik du glip af en forfremmelse? Ikke andet? Har de små daglige ting gjort dig træt? Er du blevet slidt ned af andre menneskers jalousi og ondskabsfuldhed? Du var den svageste, selv om du troede, du var den bedste. Har mennesker, du troede på, skuffet dig? Det er helt sikkert slemt. Men er helheden ansvarlig for enkeltpersoners svigt? Se i stedet på de gode mennesker omkring dig, som du ikke selv bør skuffe! Du lader de anstændige og retskafne mennesker i stikken, hvis du "ikke bekymrer dig om noget andet". Vi elsker Tyskland, som det er. Det betyder ikke, at vi stiltiende skal acceptere de fejl, der dukker op. Vi ønsker at være en hjælp for alle de gode mennesker, men at bekæmpe det mindreværdige, hvor vi end møder det. Modsætninger er en naturlov. Til lyset hører skyggen; til det positive hører det negative. Det store og det ynkelige ligger tæt sammen. Selv på højdepunkterne i det menneskelige livsudtryk, f.eks. i kampen mellem liv og død, står det høje og det lave skulder ved skulder. En står med et klart og rent hjerte foran evigheden, og lige ved siden af ham er der en anden, som griber fat i de faldnes ejendele. Vi ser med stolthed på de heroiske skikkelser i den tyske historie, men vi overser ikke, at de var omgivet af forræderi og usselhed. Hvor meget storslåethed har det nye Tyskland ikke skabt på så kort tid gennem trofaste hjerter og respektable, flittige hænder, men hvor meget smålighed og elendighed skulle ikke fejles væk først!

Vores blik er rettet mod alt det store, som ikke har noget med spyt og polering at gøre, men blot repræsenterer essensen af alt det smukke, ædle, robuste og sunde. Ved siden af findes det lille og grimme. Det vokser nedad, og det kryber op i højderne, men det kan kun leve i skyggen af det store. Lad dig ikke vildlede af denne lillehed! Den ønsker at virke stor. Impertinens blandet med klogskab, manøvredygtighed og imødekommenhed kan let fremstå som ægte præstation og ægte værdi.

Du har valget mellem at bekræfte den ene eller den anden side. Der er ingen mellemvej her. Hvis du bekræfter det lille, det egoistiske, kredsen af opportunist, så forbliver du der. Men hvis du vælger de ægte tyske mænds side, så må du aldrig svigte, kammerat. Vi forstår din bitterhed, for vi føler den også. Vi ser dig snuble, men vi vil ikke lade dig falde. Vi fører dig tilbage til dit leje.

Hvad er "pligt"? Hvad er "den anden"? Ifølge konceptet for den person, der virkelig kun ønsker at gøre "sit arbejde" og ikke "den anden", ville pligt kun være en tvang som f.eks. udførelsen af en krævet opgave. Hvis der kræves noget, så er der noget i baggrunden, der begynder med tvang. Den slags "pligt" er bare at bøje sig for magt. Hvis vi tvinges til en handling gennem trusler om regler, så bliver vores handling en tvang, der pålægges os udefra. Ved pligt forstår vi imidlertid noget helt andet. Vi vil noget indefra; vi bevæges af et moralsk krav: vores kærlighed, vores overbevisning, vores livsbekræftelse og vores fællesskabsfølelse. Disse kræfter kan blive så stærke i os, at de bliver en tvang for os, men det er ikke andet end den fineste pligt fra hjertet. Så må vi gøre noget, som vi ønsker at gøre.

Her viser der sig en stor opgave for alle ledere, nemlig at tage sig af de underordnede sjæl, så de reagerer på den hårde tvang, der lægges på dem udefra, med deres lyst, deres indsigt og deres glæde. En leders lederegenskaber afgør, om tvang modtages af andre med bitterhed, eller om den opmuntres af erkendelsen af, at hans arbejde er skabt af hans intellektuelle gaver eller hans hænder dygtighed. Frivillighed er født af den samme tvang; vilighed og lydighed er tilsammen grundlaget for et ægte fællesskab. De skal vise sig overalt, hvor tyske mennesker står sammen. Bag det hele står igen en tvang, en stor, skæbnebestemt, ubarmhjertig tvang, rettet mod eksistens eller ikke-eksistens, som vi som samfund kun mestrer, hvis hver af dets dele mestrer den lille verden af sin egen tvang.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit fast sieben Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene! Adhäsions von Movement, Verfolgung, Verfolgung und Verfolgung haben nicht ausgereicht, das Kern der gesamten Idee unseres heldenhaften Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind sonstige arbeitsfähige Völker und Kampfgemeinschaften stehen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weisen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unvermeidliche Gegner ist eben dabei, den Völkermord - gegen alle weisen Völker (r) - zu begehen. Seine Mittel sind Erziehung, Überführung und Kammerschleichung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Streikkampf, ob mit Propagandamaterial beschriftet oder auf einem Schildeffekt anderer Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gerdhard Lusch

Boletín de Noticias NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Informe frontal
Entrevista con Molly
Tercera parte

NSK: Sus proyectos actuales están obviamente relacionados con la filosofía y el arte.

Describe su opinión sobre el impacto de estos temas en la política.

Molly: Bueno, trato de seguir actualizando la galería de fotos, pero sobre todo me he concentrado en Adolf Hitler y al Ejército de la Humanidad (www.movementofthefuture.com/truth.htm). Estoy en 21 páginas ahora, y tengo mucho más que hacer. Estudiar la Segunda Guerra Mundial es un absoluto campo de minas de información. Hay mucha información sobre una cosa y se encuentran con dos cosas más para investigar. Se siente un poco como si fueras un arqueólogo, desenterrando el pasado enterrado. Un pasado que prefieren no sacar a la luz. Podemos volver a agradecer a Internet la avalancha de información y fotografías. A lo largo de los años han salido a la luz cosas extremadamente raras

the NEW ORDER
Number 17 (1/20) Founded 1975 April 26, 2017 (134)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe. Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler. All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past. The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folks. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerdhard Lusch

NSDAP/AO er den største leverandør af nationalsocialistisk propagandamateriale i verden. Den udgiver hundredvis af bøger og tidsskrifter på snesevis af sprog. Den er også vært for hundredvis af websteder.

Tilmeldingsformular

() Abonnement på dette tidsskrift for de næste tolv numre. 30,00 Euro eller US\$30.00. [Angiv venligst hvilken sprogudgave du ønsker!]

() Donation - DIN støtte gør vores arbejde muligt!

Name _____

Street _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfrit) E-mail-adresse / telefon _____

Checken skal være udstedt til: NSDAP/AO

Send til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA (eller udelad "NSDAP/AO").